Bajky pro děti, Příběhy pro děti, Přírodovědné příběhy

Tolstého literární dary mladým čtenářům a myslitelům

autor: Lev Tolstoj

Autorská práva

Bajky pro děti, Příběhy pro děti, Přírodovědné příběhy

© 2026 Library of Alexandria.

Všechna práva vyhrazena.

Autorská práva k původnímu redakčnímu materiálu, úpravám, uspořádání a grafickému zpracování vytvořeným pro toto vydání vlastní Library of Alexandria. Žádná část těchto chráněných prvků nesmí být bez předchozího písemného souhlasu Library of Alexandria reprodukována, ukládána do systému pro vyhledávání informací ani přenášena v jakékoli podobě či jakýmikoli prostředky, s výjimkou případů povolených příslušnými právními předpisy.

Vydala Library of Alexandria

LibraryofAlexandria.com

Obsah

Úvod....2
I. Ezopovy bajky....5
Mravenec a holubice....6
Želva a orel....7
Kuna....8
Lev a myš....9
Lhář....10
Osel a kůň....11
Kavka a holubi....12
Žena a slepice....13
Lev, medvěd a Liška....14
Pes, Kohout a Liška....15
Kůň a čeledín....16
Žába a lev....17
Kobylka a mravenci....18
Slepice a zlatá vejce....19
Osel v lví kůži....20
Slepice a vlaštovka....21
Jelen a koloušek....22
Liška a hrozny....23
Děvečky a Kohout....24
Rybář a ryba....25

Liška a koza....26
Pes a její stín....27
Jeřáb a čáp....28
Zahradník a jeho synové....29
Vlk a jeřáb....30
Zajíci a žáby....31
Otec a jeho synové....32
Liška....33
Divoký osel a krotký osel....34
Jelen....35
Pes a Vlk....36
Komár a Lev....37
Kůň a jeho páni....38
Stařec a smrt....39
Lev a Liška....40
Jelen a vinice....41
Kočka a Myši....42
Vlk a Koza....43
Rákosí a oliva....44
Dva společníci....45
Vlk a Beránek....46
Lev, Vlk a Liška....47
Lev, Osel a Liška....48
Sedlák a Vodník....49
Havran a Liška....50
II. Úpravy a napodobeniny hindských bajek....51

Jemná nit....52
Rozdělení dědictví....53
Opice....54
Opice a hrášek....55
Dojná kráva....56
Kachna a měsíc....57
Vlk v prachu....58
Myš pod sýpkou....59
Nejlepší hrušky....60
Sokol a kohout....61
Šakali a slon....62
Volavka, Ryby a Rak....63
Vodník a perla....64
Slepý a mléko....65
Vlk a luk....66
Ptáci v síti....67
Král a Sokol....68
Král a sloni....69
Proč je na světě zlo....70
Vlk a lovci....72
Dva rolníci....73
Rolník a kůň....74
Dva koně....75
Sekera a pila....76
Psi a kuchař....77
Zajíc a ohař....78

Dub a líska....79
Slepice a kuřátka....80
Chřástal a jeho družka....81
Kráva a kozel....82
Liščí ocas....83
Příběhy pro děti 1869–1872....84
Nalezenec....85
Sedlák a okurky....86
Oheň....87
Starý kůň....89
Jak jsem se učil jezdit na koni....91
Vrba....94
Bulka....96
Bulka a divoký kanec....97
Bažanti....99
Milton a Bulka....101
Želva....102
Bulka a Vlk....104
Co se stalo Bulkovi v Pjatigorsku....106
Smrt Búlky a Miltona....108
Šedý zajíc....109
Bůh zná pravdu, ale neprozradí ji hned....111
Lov je horší než otroctví....119
Kavkazský zajatec....127
II....131
III....137

IV..... 141
V.....144
VI..... 149
Jermak.....154
Příběhy z přírodních věd 1869–1872.....162
Magnet.....163
II.....164
III.....165
Vlhkost.....166
II.....167
Jak jsou částice spojeny.....168
Krystaly.....169
Škodlivý vzduch.....171
Jak se vyrábějí balony.....174
Galvanismus.....176
Sluneční teplo.....179
Sova a zajíc..... 181
Jak vlci učí svá mláďata.....182
Zajíci a vlci..... 183
Čich.....184
Hmat a zrak..... 186
Bourec morušový.....187
Jabloň..... 191
Starý topol..... 193
Střemcha..... 194
Jak chodí stromy..... 195

Decembristé Úryvky z románu 1863–1878.....196
První úryvek.....197
II.....207
III.....218
O lidovém vzdělávání 1875.....248
Čím lidé žijí 1881.....302
I.....303
II.....306
III.....308
IV.....311
V.....314
VI.....315
VII.....318
VIII.....320
IX.....322
X.....324
XI.....326
XII.....328
Tři poustevníci 1884.....329
Kdo zanedbá oheň, už ho neuhasí 1885.....336
Svíce 1885.....350
Dva staříci 1885.....358
I.....359
II.....361
III.....363
IV.....365

V.....367
VI.....369
VII.....372
VIII.....374
IX.....377
X.....379
XI.....381
XII.....383
Kde je láska, tam je i Bůh 1885.....385
Texty k obrázkům v čítance, 1885.....397
Ďábel naléhá, Bůh však vzdoruje.....398
Malé dívky moudřejší než staří lidé.....400
Dva bratři a zlato.....402
Iljas.....405
Pohádka.....410
I.....411
II.....413
III.....415
IV.....417
V.....420
VI.....422
VII.....424
VIII.....427
IX.....429

X.....431
XI.....434
XII.....437

Předmluva
Poselství čtenářům

Znovuvybudování největší knihovny v dějinách lidstva

Před tisíci lety byla Alexandrijská knihovna srdcem světového poznání — útočištěm, kde se shromažďovala a svobodně sdílela moudrost všech známých civilizací.

A pak jsme o ni přišli.

Nyní ji znovu budujeme — a zveme vás, abyste se k nám připojili.

V Library of Alexandria jsme si dali za cíl zpřístupnit každou knihu každému člověku na Zemi — nejen v tištěné podobě, ale v každém jazyce a formátu a pro každého čtenáře.

Takto toho dosahujeme:

- **Luxusní tištěná vydání za skutečné náklady na tisk** - Objednejte si kteroukoli knihu jako kvalitní brožované vydání, elegantní vázanou knihu nebo působivou kazetu — a zaplaťte pouze náklady na tisk. Žádné přirážky. Žádní prostředníci.
- **Neomezený přístup k největším dílům** - Užijte si tisíce nadčasových klasik — od Platóna přes Shakespeara až po Tolstého — v krásných moderních vydáních e-knih a audioknih. Čtěte a poslouchejte bez omezení — kdekoli na světě.
- **Moderní překlady do všech jazyků a nářečí** - Klasická díla nově převádíme do jasného a srozumitelného jazyka — a překládáme je do všech představitelných nářečí. Každý si zaslouží porozumět největším myšlenkám lidstva.

Když navštívíte **LibraryofAlexandria.com** , nezískáte jen přístup ke knihám — připojíte se ke globálnímu hnutí, které usiluje o obnovu, uchování a sdílení moudrosti civilizace.

Připojte se k nám ještě dnes na LibraryofAlexandria.com

Společně zajistíme, aby světlo lidské moudrosti už nikdy nezhaslo.

S vděčností,

Tým Moderní Alexandrijské knihovny

Navštivte:
www.libraryofalexandria.com
Nebo naskenujte níže uvedený kód:

Úvod

Lev Tolstoj, autor Vojny a míru a Anny Kareninové, strávil několik let uprostřed svého života psaním čítanky pro děti rolníků a přistupoval k ní stejně vážně jako ke kterémukoli románu. Tato kniha shromažďuje krátké texty, které pro ni napsal: desítky bajek, příběhy pro děti vzniklé v letech 1869 až 1872 a přírodovědné příběhy. Některé mají jen tři věty. Ty nejkratší potřebují pouhé tři nebo čtyři věty, aby představily tvora, jeho touhu a její důsledek. Jiné se rozrostou na několik stran a v jejich středu stojí dítě, voják nebo rolník.

Sbírka začíná pětačtyřiceti Ezopovými bajkami převyprávěnými Tolstým jeho vlastním prostým a svižným stylem, po nichž následuje skupina adaptací a napodobenin indických bajek. Pak přicházejí příběhy pro děti, uspořádané podle let 1869 až 1872, a nakonec přírodovědné příběhy, v nichž se vedle vyprávění objevují i vysvětlení. Nic není ozdobné a nic se zbytečně nezdržuje. Tolstého próza je osekaná na kost: konkrétní podstatná jména, přímá slovesa a zvířata, která se ukazují tím, co říkají a dělají, nikoli popisy.

Tyto texty napsal muž, který věřil, že příběh pro dítě má být stejně poctivý a dobře vystavěný jako příběh pro kohokoli jiného.

Proč jsou důležité i dnes

Tolstoj psal pro děti stejně jako pro dospělé, s neústupnou touhou říkat pravdu prostě. Číst tyto bajky dnes je potěšením z úspornosti. Hned na prvních stránkách dostanou holubice, želva i lev každý svůj úplný příběh v jediném krátkém odstavci, téměř bez popisů. Každý přečtete za méně než minutu a každý ve vás zanechá malou, pronikavou myšlenku. Skvěle se hodí k předčítání, což byl způsob, jakým se s příběhy seznamovala většina dětí jeho doby.

V pozadí stojí neobyčejná kapitola Tolstého života. V roce 1859 otevřel na rodinném statku Jasná Poljana jižně od Moskvy školu pro děti rolníků. Narodil se roku 1828 do šlechtické rodiny vlastnící půdu, bojoval v krymské válce a cestoval po Evropě, přesto dospěl k přesvědčení, že se může od vesnických dětí naučit víc než ony od něj. Vytvářel vlastní učební materiály, protože mu tehdejší učebnice připadaly nudné, strojené a napsané jazykem, kterým žádné dítě nemluvilo. Jeho první čítanka vyšla v roce 1872 a příběhy shromážděné zde patří k tomuto úsilí.

Načasování je pozoruhodné. Vojnu a mír dokončil koncem 1860. let a krátce nato začal psát Annu Kareninovou. Mezitím hledal způsob, jak vyprávět bajku co nejmenším a nejjasnějším počtem slov. Čtenáři, kteří znají jeho romány, si všimnou stejného citu pro drobný, výmluvný detail – tady však není místo na nic jiného.

Bajky a příběhy

Není tu žádná souvislá zápletka, kterou byste měli sledovat. Kniha začíná Ezopem, starověkým řeckým vypravěčem zvířecích příběhů, v podáních, která znějí, jako by je vyprávěl vesnický vypravěč. Zvířata mluví a kují pikle, ale nikdy nejsou roztomilá. Tolstoj jim dává prostou řeč ruských vesničanů a liška nebo lev mohou znít jako soused s jízlivým jazykem.

Následují indické bajky, které Tolstoj upravil a napodobil. Názvy napovídají, jak pestrý je jejich záběr: opice, dojná kráva, kachna a měsíc, dva rolníci, sekera a pila. Po nich přicházejí Příběhy pro děti, uspořádané podle let 1869 až 1872, a závěrečný oddíl přírodovědných příběhů.

Číst celou knihu je snadné, protože každý text je krátký a stojí sám o sobě. Jmen je málo a často označují jen určitý typ postavy: liška, rolník, jelen. Tón je vyrovnaný a strohý, občas se v něm zableskne humor a závěry přicházejí rychle. Nejlepší je číst po částech, vybrat si hrstku příběhů a sledovat, co vás zaujme.

Čeho si všímat

Tolstoj často vyjádří ponaučení jednou větou, a někdy ho vynechá úplně. Když chybí, kdo se poučil – postavy, nebo čtenář? Jak prostý jazyk utváří rovnováhu mezi humorem a vážností, když promluví zvíře?

Jeho převyprávění se také v drobnostech liší od známých verzí a stojí za to zamyslet se, proč nějakou scénu zkrátil nebo nechal postavu promluvit právě v určité chvíli. Co podle něj děti pochopí, aniž by jim to někdo musel vysvětlit?

A nakonec je tu otázka, co se člověk, který dokázal napsat tisíc stran, rozhodl vytvořit v deseti řádcích a co v nich našel, co se do dlouhých knih nevešlo.

I. Ezopovy bajky

Mravenec a holubice

Mravenec sešel k potoku napít. Vlna ho strhla a málem se utopil. Holubice nesla větev. Uviděla, jak se mravenec topí, a tak hodila větev do potoka, aby se na ni mohl dostat. Mravenec na ni vylezl a zachránil se. Potom nastražil lovec na holubici léčku a chystal se ji stáhnout. Mravenec se připlížil k lovci a kousl ho do nohy. Lovec zasténal a léčku pustil. Holubice vzlétla a odletěla.

Želva a orel

Želva požádala orla, aby ji naučil létat. Orel jí poradil, ať se o to nepokouší, protože se k tomu nehodí, ale ona si trvala na svém. Orel ji uchopil do pařátů, vynesl vysoko a pustil. Spadla na kameny a roztříštila se.

Kuna

Kuna vešla do kovárny a začala lízat železné piliny. Z tlamy jí začala téct krev, ale měla z toho radost a lízala dál. Myslela si, že krev vytéká ze železa, a přišla o celý jazyk.

Lev a myš

Lev spal, když mu po těle přeběhla myš. Probudil se a chytil ji. Myš ho prosila:

„Pusť mě a já ti prokážu laskavost!“

Lev se myši vysmál, že mu slibuje laskavost, a pak ji pustil.

Potom lovci chytili lva a přivázali ho provazem ke stromu. Myš uslyšela jeho řev, přiběhla, překousala provaz a řekla:

„Pamatuješ? Smál ses mi a ani tě nenapadlo, že bych ti to mohla oplatit. Teď vidíš, že i myš ti může prokázat laskavost.“

Lhář

Chlapec pásl ovce, a předstíraje, že vidí vlka, začal křičet:

„Pomoc! Vlk! Vlk!“

Sedláci přiběhli a viděli, že tam žádný vlk není. Když to udělal podruhé a potřetí, opravdu přišel vlk. Chlapec začal křičet:

„Rychle sem! Vlk!“

Sedláci si mysleli, že je jako obvykle klame, a nevšímali si ho. Vlk viděl, že se nemá čeho bát, a v klidu zabil celé stádo.

Osel a kůň

Jeden muž měl osla a koně. Když šli po cestě, osel řekl koni:

„Tohle je na mě příliš těžké. Všechno neunáším. Vezmi si aspoň část mého nákladu."

Kůň ho ignoroval. Osel se přepínal, padl a zemřel. Když pán přeložil oslův náklad na koně a přidal k němu i oslovu kůži, kůň si začal stěžovat:

„Ach, já ubožák! Nešťastný kůň, kterým jsem! Nepomohl jsem mu ani trochu, a teď musím nést všechno i s jeho kůží."

Kavka a holubi

Kavka viděla, že holubi mají dost jídla, a tak se natřela nabílo a vlétla do holubníku. Holubi si nejprve mysleli, že je jedna z nich, a pustili ji dovnitř. Kavka se však zapomněla a zakrákala jako kavka. Holubi ji začali klovat a vyhnali ji. Odletěla zpátky ke svým, ale kavky se jejího bílého vzhledu polekaly a vyhnaly ji také.

Žena a slepice

Slepice snášela každý den jedno vejce. Její paní si myslela, že když jí bude dávat víc jídla, snese jich dvakrát tolik. A tak to udělala. Slepice ztloustla a přestala snášet.

Lev, medvěd a Liška

Lev a medvěd našli kus masa a začali se o něj přetahovat. Medvěd nechtěl ustoupit a lev se nechtěl vzdát. Bojovali tak dlouho, až oba zeslábli a lehli si. Liška uviděla maso mezi nimi, popadla ho a utekla s ním.

Pes, Kohout a Liška

Pes a kohout se spolu vydali na cestu. V noci kohout usnul na stromě a pes se usadil mezi jeho kořeny. Když nastal čas, kohout začal kokrhat. Liška ho uslyšela, přiběhla ke stromu a začala kohouta prosit, aby slezl dolů. Říkala, že se mu chce poklonit za jeho krásný hlas.

Kohout řekl:

„Nejdřív musíš vzbudit dveřníka. Spí mezi kořeny. Ať otevře dveře, a já slezu dolů."

Liška začala hledat dveřníka a rozštěkala se. Pes hned vyskočil a Lišku zabil.

Kůň a čeledín

Čeledín kradl koni oves a prodával ho, ale každý den koně hřebelcoval. Kůň řekl:

„Jestli opravdu chceš, abych byl v dobré kondici, neprodávej můj oves.“

Žába a lev

Lev uslyšel kvákat žábu a myslel si, že tak hlasitě volá nějaké veliké zvíře. Šel se podívat a uviděl žábu, jak vylézá z bažiny. Rozšlápl ji tlapou a řekl:

„Není na co se dívat, a přitom jsem se bál."

Kobylka a mravenci

Na podzim mravencům zvlhlo obilí a sušili ho. Hladová kobylka je požádala o něco k jídlu. Mravenci řekli:

„Proč jste si v létě nenasbírala jídlo?“

Řekla:

„Neměla jsem čas. Zpívala jsem písničky.“

Zasmáli se a řekli:

„Když jste celé léto zpívala, tancujte celou zimu!“

Slepice a zlatá vejce

Jeden muž měl slepici, která snášela zlatá vejce. Chtěl získat najednou víc zlata, a tak ji zabil v domnění, že v ní je velký kus zlata. Byla však stejná jako každá jiná slepice.

Osel v lví kůži

Osel si oblékl lví kůži a všichni si mysleli, že je to lev. Lidé i zvířata před ním utíkali. Zvedl se vítr a odfoukl kůži stranou, takže se ukázal osel. Lidé přiběhli a zbili ho.

Slepice a vlaštovka

Slepice našla hadí vejce a začala na nich sedět. Vlaštovka to uviděla a řekla:

„Ty hloupá! Vysedíš je, a až vyrostou, budeš první, kdo na ně doplatí.“

Jelen a koloušek

Koloušek jednou řekl jelenovi:

„Otče, jsi větší a rychlejší než psi a máš obrovské parohy, kterými se můžeš bránit. Proč se jich tedy tolik bojíš?“

Jelen se zasmál a řekl:

„Máš pravdu, dítě. Problém je v tom, že jakmile uslyším štěkot psů, uteču dřív, než se stačím zamyslet.“

Liška a hrozny

Liška uviděla nad sebou vysoko viset zralé hrozny a pokusila se na ně dosáhnout, aby je mohla sníst.

Snažila se ze všech sil, ale nedosáhla na ně. Aby zakryla své zklamání, řekla:

„Stejně jsou ještě kyselé."

Děvečky a Kohout

Paní domu v noci budila děvečky a hned je posílala do práce, jakmile kohouti zakokrhali. Děvečkám to vadilo, a tak se rozhodly Kohouta zabít, aby paní domu nevzbudil. Zabili ho, ale teď se jim vedlo hůř než kdy dřív: paní domu se bála, že zaspí, a začala děvečky budit ještě dřív.

Rybář a ryba

Rybář chytil rybu. Ryba řekla:

„Rybáři, pusť mě zpátky do vody. Vidíš, že jsem malá; moc ze mě nezískáš. Když mě pustíš, vyrostu a pak mě můžeš chytit, až budu mít větší cenu."

Ale Rybář řekl:

„Jen hlupák by čekal na větší zisk a nechal si menší uniknout z rukou."

Liška a koza

Koza se chtěla napít. Sešla po svahu ke studni, napila se dosyta a ztěžkla. Zkusila vylézt ven, ale nedokázala to. Začala mečet. Uviděla ji Liška a řekla:

„Tak tady jsi, hlupáku! Kdybys měl v hlavě tolik rozumu, kolik máš chlupů v bradě, byl bys přemýšlel, jak se dostat ven, než jsi slezl dolů."

Pes a její stín

Fena přecházela po prkně přes řeku a v zubech nesla kus masa. Uviděla svůj odraz ve vodě a pomyslela si, že jiná fena nese kus masa. Pustila svůj a vrhla se, aby se zmocnila toho, co měla druhá fena. Druhý kus zmizel a proud odnesl i ten její.

A tak Pes zůstal s prázdnou.

Jeřáb a čáp

Sedlák rozestavil sítě, aby chytil Jeřáby, kteří mu pošlapávali pole. Do sítí se chytili Jeřábi spolu s jedním Čápem.

Čáp řekl sedlákovi:

„Pusť mě! Nejsem Jeřáb, ale Čáp. Jsme velmi vážení ptáci; bydlím na domě tvého otce. Podle mého peří poznáš, že nejsem Jeřáb."

Sedlák řekl:

„Chytil jsem tě s Jeřáby a zabiju tě s nimi."

Zahradník a jeho synové

Zahradník chtěl, aby se jeho Synové naučili zahradničit. Když umíral, zavolal si je k sobě a řekl:

„Děti, až budu mrtvý, hledejte, co je ukryto ve vinici."

Synové si mysleli, že je tam poklad, a když jejich otec zemřel, začali tam kopat a překopali celou půdu. Poklad nenašli, ale vinici zryli tak důkladně, že přinesla víc ovoce než kdy předtím.

Vlk a jeřáb

Vlkovi uvízla v krku kost a nedokázal ji vykašlat. Zavolal Jeřába a řekl:

„Jeřábe, máš dlouhý krk. Strč hlavu do mého hrdla a vytáhni tu kost! Odměním tě.“

Jeřáb strčil hlavu dovnitř, vytáhl kost a řekl:

„Dej mi mou odměnu!“

Vlk zaskřípal zuby a řekl:

„Není dostatečnou odměnou už to, že jsem ti neukousl hlavu, když jsem ji měl mezi zuby?“

Zajíci a žáby

Zajíci se jednou shromáždili a začali si stěžovat na svůj život:

„Lidé, psi, orli i všechna ostatní zvířata nás zabíjejí. Lepší je zemřít hned než žít ve strachu a trpět. Pojďme, utopíme se!“

Zajíci se rozběhli k jezeru, aby se utopili. Žáby je uslyšely a skočily do vody. Jeden ze zajíců tedy řekl:

„Počkejte, hoši! Odložme to utopení! Žáby mají zřejmě těžší život než my: bojí se dokonce i nás.“

Otec a jeho synové

Otec svým Synům říkal, aby žili v míru, ale oni ho neposlouchali. A tak jim řekl, aby přinesli koupací koště, a řekl:

„Zlomte ho!“

Ať se snažili sebevíc, zlomit ho nedokázali. Potom Otec koště rozvázal a řekl jim, ať lámou pruty jeden po druhém. Zlomili je.

Otec řekl:

„Tak je to s vámi: když budete žít v míru, nikdo vás nepřemůže; ale když se budete hádat a rozdělíte se, kdokoli vás snadno zničí.“

Liška

Liška se chytila do pasti. Utrhla si ocas a utekla. Začala přemýšlet, jak zakrýt svou hanbu. Svolala ostatní lišky a naléhala na ně, aby si také uřezaly ocasy.

„Ocas," řekla, „je k ničemu. Zbytečně za sebou vláčíme mrtvou váhu."

Jedna z lišek řekla:

„To bys neříkala, kdybys ještě měla ocas!"

Liška bez ocasu zmlkla a odešla.

Divoký osel a krotký osel

Divoký osel spatřil krotkého osla. Přistoupil k němu a začal chválit jeho život. Říkal, jak má hladkou srst a jaké dostává dobré jídlo. Později, když krotkého osla naložili a vozka ho začal pohánět holí, řekl divoký osel:

„Ne, bratře, nezávidím ti. Vidím, že máš těžký život."

Jelen

Jelen se vydal k potoku, aby uhasil žízeň. Uviděl svůj odraz ve vodě a obdivoval své parohy. Všiml si, jak jsou velké a rozvětvené. Pak se podíval na své nohy a řekl: „Ale moje nohy jsou ošklivé a tenké."

Najednou vyskočil Lev a vrhl se na jelena. Jelen běžel přes otevřenou rovinu. Dařilo se mu uniknout, ale pak vběhl do lesa, kde se mu parohy zachytily ve větvích, a Lev ho chytil. Jelen umíral a řekl:

„Jaký jsem hlupák! To, co jsem považoval za ošklivé a tenké, mě zachraňovalo, zatímco to, na co jsem byl pyšný, mě přivedlo do záhuby."

Pes a Vlk

Pes usnul za dvorem. Přiběhl Vlk a chtěl ho sežrat.

Pes řekl:

„Vlku, ještě mě nejez. Teď jsem hubený a samá kost. Chvíli počkej – můj pán bude slavit svatbu a pak dostanu spoustu jídla a ztloustnu. Tehdy bude lepší mě sežrat."

Vlk jí uvěřil a odešel. Později se vrátil a uviděl psa ležet na střeše. Vlk k ní promluvil:

„Tak co, už měli svatbu?"

Pes odpověděl:

„Poslouchej, Vlku! Jestli mě zase přistihneš, jak spím před dvorem, na žádnou svatbu nečekej."

Komár a Lev

Komár přišel k Lvovi a řekl:

„Myslíš si, že jsi silnější než já? Mýlíš se! V čem spočívá tvoje síla? Škrábat drápy a kousat zuby? Tak se hádají ženy se svými muži. Jsem silnější než ty. Jestli chceš, pojďme bojovat!“

Komár zatroubil a začal kousat Lva do holých tváří a nosu. Lev se tlapami bil do tváře a drápy se škrábal. Drásal si tvář, až začala krvácet, a pak to vzdal.

Komár radostně zatroubil a odletěl. Pak se chytil do pavoučí sítě a pavouk z něj začal vysávat krev. Komár řekl:

„Porazil jsem mocného Lva a teď umírám v rukou tohohle odporného pavouka.“

Kůň a jeho páni

Zahradník měl koně. Měl spoustu práce, ale málo jídla, a tak se začal modlit k Bohu, aby dostal jiného pána. A tak se také stalo: zahradník prodal koně hrnčíři. Kůň měl radost, ale hrnčíř mu ukládal ještě více práce. Kůň si znovu stěžoval na svůj úděl a začal se modlit za lepšího pána. I této modlitbě bylo vyhověno. Hrnčíř prodal koně koželuhovi. Když kůň uviděl na koželuhově dvoře koňské kůže, začal plakat:

„Běda mi, ubohému tvorovi! Bylo by mi bývalo lépe, kdybych zůstal u svých starých pánů. Zřejmě mě teď prodali ne kvůli práci, ale kvůli kůži."

Stařec a smrt

Stařec nasekal dříví a odnesl ho. Musel ho nést daleko. Unavil se, složil náklad a řekl:

„Kéž by už přišla Smrt!“

Smrt přišla a řekla:

„Tady jsem. Co si přeješ?“

Stařec se polekal a řekl:

„Zvedni mi náklad!“

Lev a Liška

Stárnoucí Lev už nedokázal chytat zvířata, a tak se rozhodl, že bude žít díky lstivosti. Vlezl do doupěte, lehl si a předstíral, že je nemocný. Zvířata ho přicházela navštívit a on požíral ta, která do doupěte vstoupila. Liška jeho lest prohlédla. Zastavila se u vchodu do doupěte a řekla:

„Tak co, Lve, jak se cítíš?“

Lev odpověděl:

„Špatně. Proč nejdeš dovnitř?“

Liška odpověděla:

„Dovnitř nepůjdu, protože vidím podle stop, že jich tam mnoho vešlo, ale žádné nevyšlo.“

Jelen a vinice

Jelen se ukryl před lovci ve vinici. Když ho nenašli, začal okusovat vinné listy.

Lovci si všimli, že se listy hýbou, a pomysleli si: „Pod těmi listy musí být nějaké zvíře," a vystřelili z pušek. Jelena zranili.

Jelen řekl, když umíral:

„Zasloužím si to, protože jsem chtěl jíst listy, které mě zachránily."

Kočka a Myši

V jednom domě se to hemžilo Myšmi. Dovnitř se dostala Kočka a začala je chytat. Myši viděly, že se situace vyvíjí špatně, a řekly:

„Myši, držme se nahoře pod stropem! Kočka se tam nedostane."

Když Myši přestaly slézat dolů, Kočka usoudila, že je bude muset chytit lstí. Zahákla jednu nohu za strop, zavěsila se na ní a předstírala, že je mrtvá.

Jedna Myš na ni vykoukla a řekla:

„Ne, příteli! I kdyby ses proměnila v pytel, nepřiblížila bych se k tobě."

Vlk a Koza

Vlk spatřil kozu, jak se pase na skalnatém úbočí hory, ale nemohl se k ní dostat, a tak řekl:

„Pojď níž! Zem je rovnější a tráva mnohem sladší."

Koza však odpověděla:

„Nevoláš mě dolů kvůli mně, Vlku. Nemyslíš na mou potravu, ale na svou."

Rákosí a oliva

Oliva a Rákosí se přely o to, kdo je silnější a pevnější. Oliva se Rákosí smála, že se ohýbá při každém závanu větru. Rákosí nic neřeklo. Přišla bouře: Rákosí se kymácelo, zmítalo a sklánělo až k zemi, ale zůstalo nepoškozené. Oliva nastavila své větve větru – a zlomila se.

Dva společníci

Dva společníci šli lesem, když na ně vyskočil medvěd. Jeden se rozběhl, vyšplhal na strom a ukryl se, zatímco druhý zůstal na cestě. Protože nevěděl, co jiného dělat, padl na zem a předstíral, že je mrtvý.

Medvěd k němu přišel a očichával ho, ale přestal dýchat.

Medvěd mu očichal obličej, usoudil, že je mrtvý, a odešel.

Když byl medvěd pryč, společník slezl ze stromu a se smíchem řekl: „Co ti medvěd pošeptal do ucha?“

„Řekl mi, že lidé, kteří při nebezpečí opustí své společníky, jsou špatní lidé.“

Vlk a Beránek

Vlk uviděl, jak se Beránek napájí z řeky. Chtěl ho sežrat, a tak ho začal obtěžovat. Řekl:

„Kalíš mi vodu a nenecháš mě pít."

Beránek řekl:

„Jak bych vám mohl kalit vodu? Stojím po proudu od vás. A navíc piju jen špičkami rtů."

A Vlk řekl:

„Tak proč jsi minulé léto urazil mého otce?"

Beránek řekl:

„Ale Vlku, minulé léto jsem se ještě ani nenarodil."

Vlk se rozzuřil a řekl:

„S tebou se člověk těžko domluví. A navíc mám hlad, takže tě sežeru."

Lev, Vlk a Liška

Starý, nemocný Lev ležel ve svém doupěti. Všechna zvířata se přišla podívat na krále, ale Liška zůstala doma. Vlk měl z té příležitosti radost a začal Lva proti Lišce pomlouvat.

„Vůbec si vás neváží," řekl. „Ani jednou nepřišla navštívit krále."

Liška zrovna běžela kolem, když to říkal. Slyšela, co Vlk řekl, a pomyslela si:

„Počkej, Vlku. Já ti to oplatím."

Lev začal na Lišku řvát, ale ona řekla:

„Nedávejte mě zabít, jen mě nechte něco říct! Nepřišla jsem vás navštívit, protože jsem neměla čas. A neměla jsem čas, protože jsem cestovala po celém světě a vyptávala se lékařů na lék pro vás. Právě jsem ho našla, a tak jsem za vámi přišla."

Lev řekl:

„Jaký je to lék?"

„Tento: stáhněte z živého Vlka kůži a přiložte si na sebe jeho teplou kožešinu –"

Když Lev přitiskl Vlka k zemi, Liška se zasmála a řekla:

„Přesně tak, příteli: pány je třeba vést k dobrým skutkům, ne ke zlým."

Pokračujte ve čtení: Bajky pro děti, Příběhy pro děti, Přírodovědné příběhy

Toto je bezplatná ukázka knihy Bajky pro děti, Příběhy pro děti, Přírodovědné příběhy od Library of Alexandria.

Čtěte a poslouchejte celou knihu a více než 200 000 dalších, 90 dní zdarma:

s://libraryofalexandria.com/cs/products/fables-for-children-stories-for-children-natural-science-sto